

vil gaa den Vej, det ærede Medlem anbefalede, at man uden videre skulde nedsætte fordi „noget kunde den ganske sikkert taale“. I Særdeleshed kan man ikke gøre det uden nøje Undersøgelse af Forholdet.

Finansministeren (Hørring): De finansielle Betragtninger, som jeg fremsatte ved min Omtale af den Forbindelse, der er mellem de 4 Skattelovforslag, er kritiseret af det ærede 1ste Medlem for 7de Valgkreds (Madsen-Mygdal). Jeg skal i saa Henseende gøre opmærksom paa, at naar man her taler om den finansielle Status, saa er det, der kan faa Betydning for det foreliggende Spørgsmaal, alene det Forhold, om vi ere i Stand til paa de aarlige Budgetter i Fremtiden at kunne frembringe Balance mellem Indtægt og Udgift. I saa Henseende kan det ikke nytte at henvise til, hvad det ærede Medlem gjorde, at vi have en efter hans Mening tilfredsstillende Formuefremgang, naar den bestaar i, at vi Aar for Aar binde Kapitaler f. Eks. i Jærnbaneanlæg paa en saadan Maade, at vi ikke kunne komme til at raade over disse Kapitaler, som vi ville.

Ej heller kan det nytte at henvise til, at vi efter det ærede Medlems Mening skulde sidde inde med en rigelig Kassebeholdning. Thi selv om saa var, at vor Kassebeholdning var rigelig, saa vil den dog ikke kunne strække til for mange Aar; naar vi ikke ere i Stand til at holde en fornuftig Balance paa Budgettet. Med Hensyn til den Kassebeholdning, vi havde ved Udgangen af forrige Finansaar, altsaa ifølge det sidst foreliggende Statsregnskab, saa skal jeg for øvrigt gøre opmærksom paa, at man overvurderer denne Kassebeholdnings Betydning, naar man gaar ud fra Kassebeholdningen som den var den 1ste April i Aar; det, som det kommer an paa, maa være, hvad der fandtes ved Udgangen af Supplementsperioden, og som jeg har paavist i Folketinget, er der jo der særlige Forhold, som gøre, at Kassebeholdningen bliver meget betydelig reduceret og derhos bliver man forpligtet over for forskellige meget betydelige Laan, saaledes at Kassebeholdningen i Virkeligheden ikke er meget rigelig. Jeg skal dog ikke komme ind paa en nærmere Omtale af disse Forhold, men i saa Henseende henvise til, hvad jeg udtalte i Folketinget, og som findes i Tidenden, Sp. 620.

Med Hensyn til den finansielle Status er der et Punkt, som det ærede Medlem og jeg ikke kunne blive enige om, og det er, hvorledes man skal betragte Udgifterne

paa § 27 II. med Undtagelse af E., om man kan regne, at det Beløb, man der er kommen op paa, og som nu er blevet forholdt højt, er et Beløb, der er vedblivende, eller det er ekstraordinært og ikke vil komme igen i kommende Aar. Det er et Skøn, der her kommer til Afgørelse, og det kan derfor ikke nytte, at vi tage det op til en Diskussion, jeg tror ikke, vi der komme hinanden nærmere. Jeg fastholder som min Mening, at det er et Beløb, som vi i en Aarrække vanskelig ville komme ned under, og jeg henviser i saa Henseende til, hvad jeg bemærkede om de store Jærnbaneudgifter, der foreslaas. De ville sikkert være saa store, at vi ikke kunne afholde dem paa Budgettet, og vi ville for de større Foranstaltningers Vedkommende blive nødt til at ty til Laan, saaledes som vi ogsaa gjorde i 1894—95. Der er endvidere Havnearbejder, som er et Omraade, paa hvilket vi have staaet tilbage i længere Tid, og hvor vi ganske sikkert blive nødt til at tage fat i større Omfang end hidtil. Disse Arbejder ville sikkert medføre betydelige Udgifter for os.

Den finansielle Status, vi have for Tiden, mente det ærede Medlem, at jeg havde stemplet som ikke særlig gunstig. Nej, det har jeg ikke, tværtimod, jeg betragter den som god, og hvis jeg ikke gjorde det, saa vilde jeg ikke staa paa det samme Standpunkt som min ærede Formand, den tidligere Finansminister; jeg vilde da ikke have kunnet gaa med til at forringe Statens Indtægter med et Par Millioner Kroner, for at vi kunde faa gennemført en Skattereform, thi dette kunde vi ikke gøre, naar Status ikke netop var god. Men paa den anden Side mener jeg ikke, at vi kunne gaa til en saadan Skattereform, hvis vi ryste den finansielle Status saaledes, at vi ikke have Udsigt til, at den ogsaa bliver god i Fremtiden. Dette er for mig et meget væsentligt Punkt. Det er altsaa denne Henvisning til den finansielle Status, der netop har bragt mig til at fastholde — hvad der ogsaa er blevet fastholdt af det tidligere Ministerium — den væsentligste Forbindelse mellem disse 4 Skattelove. — Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) udtalte, at han ikke kunde forstaa mit Standpunkt i saa Henseende, fordi han mente, at naar vi gennemførte Skattelovene, men beholdt den nu bestaaende Toldlov, saa havde vi jo det sikre Grundlag for en god finansiell Status i Fremtiden. Ja, et sikkert Grundlag vilde det dog kun være, naar vi vare sikre paa,